

ת"פ 58315/02/19 - מדינת ישראל נגד ששון מאיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58315-02-19 מדינת ישראל נ' מאיר

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ששון מאיר

נוכחים:

הנאשם ו

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") בביצוע 15 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), ובעבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ. על פי עובדות כתב האישום, מחודש ינואר 2017 עוסק הנאשם באינסטלציה ונרשם כ"עוסק מורשה" לעניין חוק מע"מ, והוא חייב בהגשת דוחות תקופתיים ובתשלום המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק מע"מ ובתקנות. הנאשם לא הגיש במועד, במודע, את הדוחות התקופתיים לתקופות 02/2017, 10/2017, 12/2017, 02/2018, 04/2018, 06/2018, 08/2018, 10/2018, 12/2018, 02/2019, 04/2019, 08/2019, 10/2019, 12/2019, 06/2020 ולא צירף את מלוא התשלום המגיע מהם. סכום מחדל המס עומד על סך 127,137 ₪. בנוסף,

עמוד 1

הנאשם הגיש במועד את הדוח התקופתי לחודש 02/2020, אך ללא צירוף תשלום המס המגיע ממנו. סכום המס לתשלום כעולה מהדוח התקופתי אותו הגיש עומד על סך 2,951 ₪.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. בטיעוניו לעונש הפנה

3.

דבר הנאשם

4. הנאשם הביע צער על ביצוע העבירות, סיפר אודות התקיפה שעבר אשר התרחשה כשלקח את ילדיו מהגן, והציג תמונות המעידות על הנזק שנגרם לו בעקבותיה. כמו כן טען כי אם יוטל עליו עונש של עבודות שירות לא יוכל לפרנס את אשתו וארבעת ילדיו, ומסר שניסה לפנות לבנקים ולאנשים שהוא מכיר שיעזרו לו בהסרת המחדל ואולי ישכנע את דודו לסייע לו עד למועד גזר הדין.

מתחם העונש ההולם

5. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק פוגע בשיטת גביית המס, גורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. בנוסף נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא להיעדר מוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש, כשיש לזכור שכשבעבירות על פי חוק מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. מביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ מידת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, משהעוסק מעביר דיווח במועד כנדרש, כך שלפחות פיקוח הרשות אינו נפגע מביצועה, גם אם נפגעת הקופה הציבורית ואף נפגע השוויון בנשיאת נטל המס.

6. בשל הרקע המשותף לביצוע העבירות וביצוען העוקב יחסית, ומבלי להתעלם מקביעת בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 46140-11-13 **מדינת ישראל נ' כץ** (19.1.2014), רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.2014) (להלן: "**רע"פ כץ**"), יקבעו במקרה זה 16 העבירות שביצע הנאשם כאירוע עונשי אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)). מובן כי ינתן משקל מתאים למספר העבירות שבוצעו בגדרי המתחם. בקשר לקביעת מספר אירועים ראו את דברי כב' השופטת ברק ארז בע"פ 6888/17 **שירזי נ' מדינת ישראל** (10.12.2018) לפיהם הסיווג לאירועים נועד לתכלית פונקציונלית ככלי עזר, וממילא במישור המהותי מוטל על בית המשפט הקובע מתחם ענישה לשקול את מספר המעשים וחומרתם גם כאשר הם סווגו כאירוע עברייני אחד.

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה זה המדובר בביצוע 15 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד (לתקופות 02/2017, 10/2017, 12/2017, 02/2018, 04/2018, 06/2018, 08/2018, 10/2018, 12/2018, 02/2019, 04/2019, 08/2019, 10/2019, 12/2019, 06/2020) ובביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בגין הגשת דוח תקופתי ללא צירוף תשלום לתקופה 2/2020. אמנם אין המדובר בעבירות שבבסיסן תחכום, אך יש לתת את הדעת לכך שהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם אינן מעשה חד פעמי, גם אם חלקן בוצע באופן עוקב, והמדובר בביצוע עבירות על פני תקופה שאינה קצרה, באופן שיטתי, כשהנזק שנגרם מביצוען אינו מבוטל ועומד על סך של 130,088 ₪. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם החל בביצוע העבירות ממש בסמוך לפתיחת תיק העוסק בחודש 1/2017, וכי תחילת ביצוען של 7 מהעבירות הוא בזמן שכתב האישום המקורי היה תלוי ועומד כנגד הנאשם.

8. בעת בחינת הנסיבות, שקלתי את טענת ההגנה לפיה העבירות בוצעו על רקע קושי ומצוקה כלכלית, כתוצאה מהימורים וחובות לשוק האפור, וכי הנאשם אף הותקף על רקע חובותיו כחצי שנה עובר למועד הטיעון לעונש. מבלי להתעלם מהאמור, כידוע, קושי כלכלי ברקע עבירות מהסוג הנדון אינו מקנה הקלה אוטומטית, וודאי לא משמעותית, בעת קביעת מתחם הענישה ועונשו של הנאשם. כפי שצוין **ברע"פ כץ** תוך הפנייה לרע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001): **"לפרט אין זכות לבסס המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו"**. זאת בפרט כאשר המדובר בביצוע מספר רב יחסית של עבירות (16 במספר) על פני תקופה לא מבוטלת, ואין המדובר בניסיון להפעיל עסק החווה קשיים כלכליים משך תקופה קצרה טרם קריסתו. ויש להזכיר כי כאמור, המדובר במי שהחל בביצוע העבירות חודש לאחר פתיחת תיק העוסק. בנסיבות הנדונות אינני מוצאת כי יש בקושי הכלכלי שנטען שהוא ברקע העבירות כדי למתן את הנסיבות, ומסקנתי היא כי מידת פגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני.

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות שבוצעו, שיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה, כשפעמים רבות נקבעת תחתית מתחם הענישה על עונש של מאסר מותנה גם כאשר עסקינן בסכומי מס שאינם מבוטלים וביצוע שיטתי של עבירות, וגם כאשר נקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות שבכתב האישום כמו בענייננו. יש לזכור כי גם במקרים בהם המדובר במספר רב של עבירות ובסכומים ניכרים, מקום בו מוסרים מחדלי כתב האישום גוזר בית המשפט באופן תדיר, פעמים רבות אף בהסכמת המאשימה, עונשי מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. לעיתים העבירות אף מומרות בקנס מנהלי. בקשר לקביעת עונש מאסר על תנאי בתחתית מתחם הענישה הכולל - ראו לדוגמה רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: **"עניין אבו הלאל"**) בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ (קרן) שלא הוסר וב-26 עבירות אשר בוצעו לאורך שנים. באותו עניין אושר על ידי בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שבין 3 חודשי מאסר מותנה ועד מאסר בן 10 חודשים. עונשו של המבקש נגזר ל-8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, לצד ענישה נלווית, ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

10. מבחינת הפסיקה עולה כי הגם שקיימים מקרים בהם נגזרים על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה מקום בו דובר בביצוע שיטתי של עבירות ובסכומים ממשיים ומחדלי כתב האישום לא הוסרו במלואם (**עניין אבו הלאל**), במקרים רבים נוהגים בתי המשפט לגזור עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות אלה (ראו: ת"פ (ת"א) 17376-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' **אניל נס** (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (ת"א) 42740-03-16 מע"מ **גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם** (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (ת"א) 32646-03-16).

מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ (פ"ת) 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' פלח** (22.10.2014), ת"פ (ת"א) 64173-06-16 **מע"מ ת"א נ' סופר שוק אבי יפו בע"מ** (24.12.2018).

11. בנוסף, קיימים מיוחדים ומתאימים בהם נגזר עונש צופה פני עתיד וקנס, ולעיתים של"צ, גם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום במלואם, כל מקרה ונסיבותיו (ראו: ת"פ (שלום ת"א) 33185-06-17 **מדינת ישראל נ' י.ד.כ סלון המרכז** (8.4.2019), ת"פ (שלום ת"א) 54943-01-17 **מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים** (3.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.2019), ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 **מדינת ישראל נ' וינר** (3.6.2019)). ראו גם את הפסיקה אליה הפנה הסנגור: ת"פ (שלום רח') 67587-03-17 **מע"מ רחובות נ' דויד ומיה אחזקות בע"מ ואח'** (19.5.2020), ת"פ (שלום רמ') **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (2.7.2020), ת"פ (שלום פ"ת) 25716-05-20 **מע"מ פתח תקווה נ' יוסף** (9.3.2021), ת"פ (שלום פ"ת) 25583-05-20 **מע"מ פתח תקווה נ' גראנד טק - מערכות בטיחות ומתח נמוך בע"מ ואח'** (9.3.2021).

12. עיון בגזרי הדין שפורטו לעיל המפרטים את המקרים בהם נגזר עונש מאסר על תנאי בלבד ללא הסרת מחדלים מלאה או כזה לצד של"צ מלמד כי בחלקם דובר בנסיבות מיוחדות אשר הצדיקו זאת, בסכומים נמוכים יותר, ומספר דוחות מועט יותר מאלה בענייננו, ו/או בהסרת מחדל חלקית משמעותית יחסית. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

13. לאור המפורט לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות במקרה זה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים, מתחם העונש ביחס לכלל העבירות כאירוע יקבע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

14. לעניין מתחם הקנס, המדובר בעבירות בהן הקנס הוא ממין העבירה, ועל כן קיימת חשיבות להטלתו. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום, ממשיך ביצוע העבירות והשיטתיות שבביצוען. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן נגרם נזק כספי ממשי לקופה הציבורית בסך ₪ 130,088. נתתי דעתי למצבו הכלכלי המורכב של הנאשם ואף למפורט **בענ' 1**, ולכך שהנאשם מפרנס יחיד של אשתו וארבעת ילדיהם הקטינים, על הקושי שבכך. עוד נתתי דעתי לכך שבמועד מתן גזר הדין ולאור משבר הקורונה, חווים רבים קשיים כלכליים וכך אף הוסבר על ידי הסנגור בטיעוניו לעונש. בראי המפורט לעיל מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 6,500 ₪ ו- 13,000 ₪ ביחס לכלל העבירות כאירוע, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

15. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, יליד 1985, ללא עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה. אלה יזקפו לזכותו. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לכך שהנאשם עשה מאמץ להסרת מחדלי כתב האישום, הגיש את

הדוחות, שילם 16,951 ₪ לטובת הסרת המחדל, ולאחר הטיעון לעונש 30,000 ₪ נוספים. לדברי בא כוחו עשה הנאשם מאמצים רבים לשם הסרת המחדלים בנסיבותיו הכלכליות המורכבות ויש לשקול זאת לזכותו.

16. כידוע, להסרת מחדלי כתב האישום חשיבות רבה בין שיקולי הענישה בסוג זה של עבירות (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)), ובין שיקולי הענישה נשקלים גם מאמצים כנים לתיקון הנזק או תיקונו החלקי. יחד עם זאת יש לזכור שהסרת המחדל איננה מעשה חסד מצד נאשם, ומובן שמי שאינו מסיר את מלוא המחדל (גם אם בשל חסרון כיס) אינו זכאי באופן אוטומטי לאותה הקלה הניתנת בדרך כלל למי שמסירו במלואו.

17. נתתי דעתי לכך שהנאשם מתמודד עם קושי כלכלי ממשי ולצד זאת מפרנס לבדו את אשתו וחמשת ילדיהם הקטינים, אחד מהם בן שנה והשני בן שבוע בלבד. ניתן להבין את חששו של הנאשם שריצוי עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, יביא לקריסתו ועניין זה בא בין שיקולי. בעת קביעת עונשו של הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי פסיקת בית המשפט העליון חזרה והדגישה באופן עקבי וחד משמעי בקשר לעבירות מהסוג הנדון את חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, כי על הענישה להיות ממשית וקונקרטית, וכי שיקולי הרתעה ואינטרס ציבורי מקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.2013)).

18. לאור חשיבות ההרתעה והאינטרס הציבורי ובכורתם, לאחר שקילת הנסיבות הכוללות, אינני מוצאת כי נכון להימנע במקרה זה על נסיבותיו מגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם ולהשקפתי נסיבות העושה ומעשיו אינן מצדיקות הטלת עונש של של"צ כעתירת הסנגור. זאת אף לאחר ששקלתי את התשלום הנוסף שביצע הנאשם על חשבון המחדל בסך 30,000 ₪ כאמור. יחד עם זאת, וחרף העובדה שחלק ממשי מהמחדל לא הוסר, עונשו של הנאשם יקבע ברף נמוך יחסית, בשים לב לכך שהענישה לעולם אינדיווידואלית, תוך התחשבות בנסיבותיו ובתקופה, בכך שהוא ממשיך להפעיל את עסקו, ובכך שהגם ש-7 מהעבירות בוצעו על ידו בעת שכתב האישום היה תלוי ועומד כנגדו כאמור, לא נטען שמאז ביצע עבירות נוספות.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בדואר 'בנה, רח' שדרות דואני 46, 'בנה. הנאשם יתייצב ביום 15.5.2022 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

בעת מתן גזר הדין, מסר הנאשם כי הוא מתגורר כיום בדרום וכי הוא מבקש לבצע עבודות שירות בדרום. הבהרתי לו שהדבר נתון לשיקול דעת הממונה על עבודות השירות תוך שבהסכמת המאשימה מצאתי לקבוע את המועד לתחילת ריצוי העונש ליום 15.5.22 כאמור על מנת לאפשר לנאשם לפנות בעניין זה לממונה על עבודות השירות.

- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 117(א)(6) או עבירה מסוג פשע על פי חוק מס ערך מוסף.
- ג. מאסר על תנאי למשך 2 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף.
- ד. קנס בסך 6,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.8.22.
- לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.
- ה. הנאשם יתחייב על סך 10,000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ב, 29 מרץ 2022, במעמד הצדדים.